

Un gat que es diu Morgan

El Morgan, que encara no sabia que es deia així, anava pel carrer perdut i sol. Cridava la seva mare, però no hi era. Uns nens van veure'l, el van agafar i van jugar amb ell. El pobret del Morgan tenia molta por als nens, que li feien mal.

Doncs, per sort, una noia que anava per allà el va sentir i el va salvar dels nens. La noieteta va portar al gatet a casa seva. El Morgan, que era un gatet petit, veia aquesta casa com un castell de sostres alts, moltes habitacions i un jardí preciós.

El Morgan no solament tenia un castell on viure, sinó que també sabia que no estaria mai més sol. Tenia un pare humà, una mare humana i dues germanes humanes: una família sencera.

De sobte, un dia qualsevol, va arribar a casa una gateta de 2 mesos a qui van anomenar "Kitty"; poc temps després, hi va arribar una altra gateta molt més petita, a qui van posar el nom de "Lluna". Finalment, en va arribar a casa una més, a qui van dir "Bella". Quatre gats! Ho has endevinat! Aquesta família es va convertir en "Cats lovers"!

El Morgan sempre va rebre molt bé cadascuna de les seves germanes gatones. I, com que era el segon mascle de casa, després del seu pare humà, va tenir una gran responsabilitat de mantenir l'ordre i l'harmonia a casa seva. Tant és així que, quan la Bella i la Kitty tenen alguna baralla, ell surt de qualsevol lloc de la casa per posar-s'hi al mig.

Ara, ell és un gat gran i té 14 anys. Té molts pèls blancs i no té l'energia d'abans, però no ha perdut gens de personalitat. Segueix sent un gat molt tranquil, pacífic i sociable. Només té un defecte: que li agrada molt mossegar la pell de les sabates i de les bosses. Això posa molt nervioses les dones de la casa que, finalment, li perdonen tot.

Avui, en aquest precís instant, el Morgan està prenent el sol al jardí, mirant com juguen les seves germanes gatones i pensa: "Quina sort he tingut a la vida!"

DCVA